

พระราชบัญญัติ

สิทธิบัตร

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิทธิบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดโดยบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

“การประดิษฐ์” หมายความว่า การคิดค้นหรือคิดทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธีใดชิ้นใหม่ หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ได้ชิ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี

“กรรมวิธี” หมายความว่า กรรมวิธี กระบวนการ หรือวิธีการในการผลิต หรือการเก็บรักษาให้คงสภาพหรือให้มคุณภาพดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ และรวมถึงการใช้กรรมวิธีนั้น ๆ ด้วย

“แบบผลิตภัณฑ์” หมายความว่า รูปร่างของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบของลวดลาย หรือสีของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งตัดกรรมได้

“ผู้ทรงสิทธิบัตร” หมายความว่า ผู้รับโอนสิทธิบัตร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิบัตร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้าและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทะเบียนการค้ามอบหมายด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

สิทธิบัตรการประดิษฐ์

ส่วนที่ ๑

การขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่

(๒) เป็นการประดิษฐ์ที่เป็นการประดิษฐ์สูงขึ้น และ

(๓) เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม

มาตรา ๖ การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงาน
ที่ปรากฏอยู่แล้ว

งานที่ปรากฏอยู่แล้ว ให้หมายความถึงการประดิษฐ์ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การประดิษฐ์ที่พิมพ์หรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักร
ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๒) การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียด
ในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่เปิดเผยแพร่อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร
ก่อนวันขอรับสิทธิบัตรและไม่ว่าการเปิดเผยนั้นจะกระทำโดยเอกสาร
สิ่งพิมพ์ การนำออกแสดงหรือการเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วยประการ
ใดๆ

(๓) การประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรไว้แล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร
ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๔) การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วนอกราชอาณาจักรเป็น
เวลาเกินกว่าสิบสองเดือนก่อนวันขอรับสิทธิบัตร แต่ยังมีได้มีการออก
สิทธิบัตรให้

(๕) การประดิษฐ์ที่ทำการขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วในราชอาณาจักร
และผู้ขอได้ละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิ
ของผู้ประดิษฐ์ร่วมซึ่งมิใช่ผู้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร

การเปิดเผยสาระสำคัญของรายละเอียดที่เอกชนหรือเป็นผลมาจาก
การกระทำอันมีขอบด้วยกฎหมาย หรือการเปิดเผยสาระสำคัญหรือ
รายละเอียดที่เอกชนหรือเป็นผลมาจากการที่ผู้ประดิษฐ์แสดงผลงานใน
งานแสดงสินค้าระหว่างประเทศหรือ ในงานแสดงต่อสาธารณชนของทาง
ราชการ และการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดดังกล่าวได้กระทำ
ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนที่จะมีการขอรับสิทธิบัตร มิให้ถือว่าเป็น
การเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดตาม (๒)

มาตรา ๓ การประดิษฐ์ที่มิใช่เป็นการประดิษฐ์สูงขึ้น ได้แก่การ
ประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับ
สามัญสำหรับงานประเภทนั้น

มาตรา ๔ การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมได้
แก่การประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม
รวมทั้งหัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม

มาตรา ๕ การประดิษฐ์ดังต่อไปนี้ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

- (๑) อาหาร เครื่องดื่ม หรือยาหรือสิ่งผสมของยา
- (๒) เครื่องจักรกลที่ใช้ในการเกษตรกรรมโดยตรง
- (๓) สัตว์ พืช หรือกรรมวิธีทางชีววิทยาในการผลิตสัตว์หรือ
พืชพันธุ์
- (๔) กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- (๕) ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์

(๖) การประดิษฐ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี
อนามย์หรือสวัสดิภาพของประชาชน

(๗) การประดิษฐ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตร ไม่ได้ตามที่กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกาตาม (๗) ไม่กระทบกระเทือนการประดิษฐ์ที่ได้ขอจดทะเบียนเพื่อ
รับสิทธิบัตรแล้ว

มาตรา ๑๐ ผู้ประดิษฐ์เป็นผู้สิทธิขอรับสิทธิบัตร

สิทธิขอรับสิทธิบัตรย่อมโอนและรับมรดกกันได้

การโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตรต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอน
และผู้รับโอน

มาตรา ๑๑ สิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ซึ่งลูกจ้างได้
ประดิษฐ์ขึ้น โดยการทำงานตามสัญญาจ้างหรือ โดยสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์
ประสงค์ให้ทำการประดิษฐ์ยอมตกได้แก่นายจ้าง เว้นแต่สัญญาจ้างจะระบุ
ไว้เป็นอย่างอื่น

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีทุกจ้างที่ทำการประดิษฐ์
สิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการใช้ วิชาการ สถิติหรือรายงานซึ่งลูกจ้างสามารถใช้
หรือล่วงรู้ได้เพราะการเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างนั้น แม้ว่าสัญญาจ้างจะ
มิได้เกี่ยวข้องกับ การประดิษฐ์

มาตรา ๑๒ เพื่อส่งเสริมให้มีการประดิษฐ์และเพื่อความเป็นธรรม
แก่ลูกจ้างในกรณีการประดิษฐ์ของลูกจ้างตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ถ้า

นายจ้างได้รับประโยชน์จากการประดิษฐ์หรือนำสิ่งประดิษฐ์นั้นไปใช้ ให้
ลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษจากนายจ้างนอกเหนือจากค่าจ้างตาม
ปกติได้

ให้ลูกจ้างที่ทำการประดิษฐ์ตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง มีสิทธิได้รับ
บำเหน็จพิเศษจากนายจ้าง

สิทธิที่จะได้รับบำเหน็จพิเศษจะถูกตัดโดยสัญญาจ้างหาได้ไม่

การขอรับสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นต่ออธิบดีตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้อธิบดีมีอำนาจ
กำหนดบำเหน็จพิเศษให้แก่ลูกจ้างตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงค่าจ้าง
ความสำคัญในการประดิษฐ์ ประโยชน์ที่นายจ้างได้รับหรือจะได้รับจาก
การประดิษฐ์ดังกล่าว และเงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการประดิษฐ์ของ
ข้าราชการ หรือพนักงานองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่า
ข้าราชการ หรือพนักงานองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีสิทธิเช่นเดียวกับ
ลูกจ้างตามความในมาตรา ๑๒ เว้นแต่ระเบียบของทางราชการหรือ
องค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้น จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ บุคคลซึ่งจะขอรับสิทธิบัตรใดต้องมีสัญชาติไทย หรือ
มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทยขอรับสิทธิบัตรใน
ประเทศนั้นได้

มาตรา ๑๕ ถ้ามีบุคคลหลายคนทำการประดิษฐ์ร่วมกัน บุคคล
เหล่านั้นมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรร่วมกัน

ในกรณีผู้ประดิษฐ์ร่วมคนใดไม่ยอมรับสิทธิบัตรหรือติดต่อไม่ได้ หรือไม่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร ผู้ประดิษฐ์คนอื่นจะขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ที่ได้ทำร่วมกันนั้นในนามของตนเองก็ได้

ผู้ประดิษฐ์ร่วมซึ่งไม่ได้ร่วมขอรับสิทธิบัตรจะขอเข้าเป็นผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตรเมื่อใดก็ได้ก่อนมีการออกสิทธิบัตร เมื่อได้รับคำขอแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งกำหนดวันสอบสวนไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตร ในการนี้ให้ส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตรคนอื่นด้วย

ในการสอบสวนตามวรรคสาม พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตร มาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนและอธิบดีได้อนุญาตแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ร่วมขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๖ ในกรณีบุคคลหลายคนต่างทำการประดิษฐ์อย่างเดียวกันโดยไม่ได้ร่วมกันให้บุคคลซึ่งได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตร ถ้ายื่นคำขอรับสิทธิบัตรในวันเดียวกัน ให้ทำความตกลงกันว่าจะให้บุคคลใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนดให้คู่กรณีนำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดดังกล่าวให้ถือว่าบุคคลเหล่านั้นละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๗ การขอรับสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

คำขอรับสิทธิบัตรให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์
- (๒) ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์
- (๓) รายละเอียดการประดิษฐ์ที่มีข้อความสมบูรณ์รัดกุมและชัดเจน อันจะทำให้ผู้มีความชำนาญในระดับสามัญในศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้องสามารถทำและปฏิบัติการตามการประดิษฐ์นั้นได้ และต้องระบุวิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุดที่ผู้ประดิษฐ์จะพึงทราบได้
- (๔) ข้อถ้อยสิทธิโดยชัดเจน
- (๕) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ คำขอรับสิทธิบัตรแต่ละฉบับให้ขอได้เฉพาะการประดิษฐ์อย่างเดียว คำขอรับสิทธิบัตรเพื่อการประดิษฐ์หลายอย่างในคำขอฉบับเดียวกันจะกระทำได้อีกเมื่อการประดิษฐ์หลายอย่างนั้นมีความเกี่ยวพันอันอาจถือได้ว่าเป็นการประดิษฐ์อย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๙ บุคคลใดแสดงการประดิษฐ์หรือสิ่งประดิษฐ์ในงานแสดงต่อสาธารณชน ซึ่งรัฐบาลไทยเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มาขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์นั้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันเปิดงานแสดงต่อสาธารณชน ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอนั้นในวันเปิดงานแสดงนั้น

มาตรา ๒๐ ผู้ขอรับสิทธิบัตรอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตรได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นต้องไม่เป็นการเพิ่มเติมสาระสำคัญของการประดิษฐ์

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้ใดซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตรเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ หรือให้บุคคลใดตรวจหรือคัดสำเนารายละเอียดการประดิษฐ์ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ เว้นแต่จะมีอำนาจทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับความยินยอมจากผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ขอรับสิทธิบัตรละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๒ ก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ โดยรู้ว่าการประดิษฐ์นั้นได้มีผู้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วและโดยประการอันนี้อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้นั้น เว้นแต่มีอำนาจทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับความยินยอมจากผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ขอรับสิทธิบัตรละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๓ ในกรณีอธิบดีเห็นว่า การประดิษฐ์ตามคำขอรับสิทธิบัตรใดเป็นการประดิษฐ์ที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับเพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ปกปิดสาระสำคัญและรายละเอียดการประดิษฐ์นั้นไว้เป็นความลับจนกว่าจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ห้ามมิให้บุคคลใดรวมทั้งผู้ขอรับสิทธิบัตรเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดการประดิษฐ์ โดยรู้หรือว่าอธิบดีได้สั่งให้ปกปิดไว้เป็นความลับตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะมีอำนาจทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ ๒

การออกสิทธิบัตร

มาตรา ๒๔ ในการออกสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบดังนี้

(๑) ตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๗

(๒) ตรวจสอบการประดิษฐ์ว่าเป็นการประดิษฐ์ตามมาตรา ๕

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาออกสิทธิบัตร อธิบดีอาจขอให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การของรัฐ หรือสำนักงานหรือองค์การสิทธิบัตรของรัฐต่างประเทศ หรือระหว่างประเทศ ตรวจสอบการประดิษฐ์ตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ หรือรายละเอียดการประดิษฐ์ตามมาตรา ๑๗ (๓) ตามคำขอรับสิทธิบัตรได้ และอธิบดีอาจให้ถือว่าการปฏิบัติงานในการตรวจสอบนั้นเป็นการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

มาตรา ๒๖ ในการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรใดมีการประดิษฐ์หลายอย่างที่ไม่มีความเกี่ยวพันกันจนอาจถือได้ว่าเป็นการประดิษฐ์อย่างเดียวกัน ให้แจ้งให้ผู้อยู่ขอรับสิทธิบัตรแยกคำขอสำหรับการประดิษฐ์แต่ละอย่าง

ถ้าผู้อยู่ขอรับสิทธิบัตรได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่ได้แยกตามวรรคหนึ่งภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน

ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอขึ้นในวันยื่นคำขอรับ
สิทธิบัตรครั้งแรก

การแยกคำขอให้ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดย
กฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่
ผู้ขอรับสิทธิบัตรจะต้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีภายในระยะเวลาหนึ่งร้อย
ยี่สิบวัน เมื่ออธิบดีได้วินิจฉัยและมคำสั่งแล้ว ให้คำสั่งของอธิบดีเป็น
ที่สุด

มาตรา ๒๗ ในการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่
จะเรียกผู้ขอรับสิทธิบัตรมาให้ถ้อยคำชี้แจง หรือให้ส่งเอกสาร หรือสิ่งใด
เพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วนอก
ราชอาณาจักร ให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรส่งผลการตรวจสอบการประดิษฐ์หรือ
รายละเอียดการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกรณีที่จะต้องส่งเอกสารเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้ขอรับ
สิทธิบัตรส่งเอกสารนั้นพร้อมด้วยคำแปลเป็นภาษาไทย

ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
วรรคหนึ่ง หรือไม่ส่งเอกสารตามวรรคสองภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน
ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร เว้นแต่ในกรณีที่เหตุจำเป็นอธิบดีอาจ
ขยายกำหนดเวลาดังกล่าวให้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายงานการตรวจสอบ
คำขอรับสิทธิบัตรต่ออธิบดีแล้ว

(๑) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรไม่ถูกต้องตาม
มาตรา ๑๗ หรือการประดิษฐ์ไม่เป็น การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้ตาม
มาตรา ๕ ให้อธิบดีส่งคำขอรับสิทธิบัตรนั้นและให้พนักงานเจ้าหน้าที่
แจ้งคำสั่งไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรโดยมีชักนำ

(๒) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรถูกต้องตาม
มาตรา ๑๗ และการประดิษฐ์นั้นไม่เป็นการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้
ตามมาตรา ๕ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรนั้น

เมื่อได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้ง
ให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรทราบและให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรชำระค่าธรรมเนียมการ
ประกาศโฆษณาภายในหกสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งให้ชำระ ถ้าผู้ขอรับ
สิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๙ เมื่อได้ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ แล้ว ผู้ขอรับ
สิทธิบัตรต้องยื่นคำขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการประดิษฐ์ว่าเป็น
การประดิษฐ์ตามมาตรา ๕ ภายในห้าปีนับแต่วันประกาศโฆษณา ในกรณี
ที่มีการคัดค้านและมีการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๓๓ และ
มาตรา ๓๔ ให้ยื่นคำขอภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่คำวินิจฉัยขาดถึงที่สุด
แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสิ้นสุดลงทีหลัง ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ยื่นคำขอ
ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

ในกรณีที่ยื่นข้อขอให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การของรัฐ หรือสำนักงานหรือองค์การสิทธิบัตรของรัฐต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ตรวจสอบการประดิษฐ์ตามมาตรา ๒๕ ถ้ามีค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการประดิษฐ์นั้น ให้ผู้อนรับสิทธิบัตรชำระค่าใช้จ่ายนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบ ถ้าผู้อนรับสิทธิบัตรไม่ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๓๐ เมื่อได้ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ แล้ว ถ้าปรากฏว่าคำขอรับสิทธิบัตรไม่ชอบด้วยมาตรา ๕ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ ให้อธิบดีส่งยกคำขอรับสิทธิบัตรและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งไปยังผู้อนรับสิทธิบัตรรวมทั้งผู้คัดค้าน ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๑ และให้ประกาศโฆษณาคำสั่งนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ เมื่อได้ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิรับสิทธิบัตรดีกว่าผู้อนรับสิทธิบัตรหรือเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๕ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ จะยื่นคำคัดค้านต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แต่ต้องยื่นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้อนรับสิทธิบัตรให้ผู้อนรับสิทธิบัตรยื่นคำโต้แย้งภายใน

เก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรได้รับสำเนาคำคัดค้าน ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ยื่นคำโต้แย้ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

คำคัดค้านและคำโต้แย้งให้ยื่นพร้อมทั้งแสดงหลักฐาน

มาตรา ๓๒ ในการพิจารณาคำคัดค้านและคำโต้แย้ง ผู้คัดค้านหรือผู้โต้แย้งจะนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือแถลงเพิ่มเติมก็ได้ ทั้งนี้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เมื่ออธิบดีได้วินิจฉัยและมีคำสั่งตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยและคำสั่งไปยังผู้คัดค้านและผู้โต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผล

มาตรา ๓๓ เมื่อผู้ขอรับสิทธิบัตรยื่นคำขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการประดิษฐ์ตามมาตรา ๒๕ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานการตรวจสอบเสนออธิบดี

เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุขัดข้องในการออกสิทธิบัตร และเป็นกรณีที่ไม่มีคำคัดค้านตามมาตรา ๓๑ หรือในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๑ แต่อธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้ขอรับสิทธิบัตรเป็นผู้มีสิทธิ ให้อธิบดีสั่งให้รับจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรชำระค่าธรรมเนียมการออกสิทธิบัตรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

เมื่อผู้ขอรับสิทธิบัตรได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคสองแล้ว ให้จดทะเบียนการประดิษฐ์และออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตรภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมแต่ต้องไม่ก่อนสิ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒ ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

สิทธิบัตรให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีผู้คัดค้านตามมาตรา ๓๑ และอธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านเป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตร ให้อธิบดีส่งยกคำขอรับสิทธิบัตร

ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรมิได้อุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือได้อุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี และคณะกรรมการหรือศาลได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ถ้าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์นั้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันมีคำสั่งของอธิบดีหรือนับแต่วันที่คณะกรรมการหรือศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอนั้นในวันเดียวกับวันที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรยื่นคำขอรับสิทธิบัตร และให้ถือว่าการประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรของผู้คัดค้านตามมาตรา ๒๘ เป็นประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรของผู้คัดค้านด้วย ในกรณีเช่นนี้ ผู้ใดจะยื่นคำคัดค้านคำขอรับสิทธิบัตรของผู้คัดค้าน เพราะเหตุคนมีสิทธิดีกว่านั้นไม่ได้

ในการออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้คัดค้านนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรและตรวจสอบการประดิษฐ์ของผู้คัดค้านตามมาตรา ๒๔ และให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับผู้คัดค้านด้วย

ส่วนที่ ๓

สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

มาตรา ๓๕ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ให้มียุสลับห้าปีนับแต่วันขอรับสิทธิบัตร แต่ทั้งนี้ มิให้ถือว่า การกระทำของบุคคลใดที่ขัดต่อมาตรา ๓๖ ก่อนวันออกสิทธิบัตร เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

อายุของสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่ง มิให้นับรวมระยะเวลาในระหว่าง การดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๔

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้ทรงสิทธิบัตรเท่านั้นมีสิทธิผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร หรือขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตหรือใช้กรรมวิธีดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรเพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย

(๒) การผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีดังที่ผู้ทรงสิทธิบัตรได้จดทะเบียนไว้ซึ่งผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หรือผู้ใช้กรรมวิธีดังกล่าวได้ประกอบกิจการหรือมีเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อประกอบกิจการดังกล่าว โดยสุจริตก่อนวันประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร หรือ

(๓) การขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้มาโดยสุจริต

มาตรา ๓๗ ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิใช้คำว่า "สิทธิบัตรไทย" หรืออักษร สบพ. หรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ให้ปรากฏ

ที่ผลิตภัณฑ์ ภาษนะบรรจุหรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณา
การประดิษฐ์ตามสิทธิบัตร

การใช้คำหรืออักษรตามวรรคหนึ่งต้องระบุนหมายเลขสิทธิบัตรไว้
ด้วย

มาตรา ๓๘ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิตามสิทธิ
บัตรของตนตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ หรือจะโอนสิทธิบัตรให้แก่
บุคคลอื่นก็ได้

มาตรา ๓๙ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๓๘ นั้น

(๑) ผู้ทรงสิทธิบัตรจะกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิ หรือค่า
ตอบแทนในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นอุปสรรคต่อการ
พัฒนาอุตสาหกรรม หัตถกรรม เกษตรกรรม หรือพาณิชย์กรรม ของ
ประเทศไม่ได้

เงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิ หรือค่าตอบแทนในลักษณะที่จะก่อให้เกิด
ความเสียหายหรือเป็นอุปสรรคตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๒) ผู้ทรงสิทธิบัตรจะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตาม
สิทธิบัตรชำระค่าตอบแทนหลังจากสิทธิบัตรหมดอายุตามมาตรา ๓๕ ไม่ได้

การกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิหรือค่าตอบแทนที่ขัดต่อบท
บัญญัติแห่งมาตรานี้เป็นโมฆะ

มาตรา ๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิบัตร
ร่วมกันถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมแต่ละคนมีสิทธิ

ใช้สิทธิตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมคนอื่น แต่การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรือการโอนสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๘ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมทุกคน

มาตรา ๔๑ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและการโอนสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๘ ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าข้อความใดในสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๕ ให้อธิบดีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยว่าสัญญานั้นขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๕ ให้อธิบดีสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญานั้น เว้นแต่คำสั่งสัญญาจะมีเจตนาให้ส่วนที่สมบูรณ์แห่งสัญญานั้นแยกจากส่วนที่ไม่สมบูรณ์ได้ ในกรณีนั้นอธิบดีจะสั่งรับจดทะเบียนสัญญาบางส่วนก็ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสอง ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ การขอจดทะเบียนการรับโอนสิทธิบัตรโดยทางมรดกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๔

การชำระค่าธรรมเนียมรายปี

มาตรา ๔๓ ผู้ทรงสิทธิบัตรต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เริ่มแต่ปีที่ห้าของอายุสิทธิบัตร และต้องชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของบทหานนและของทุก ๆ ปีต่อไป

ถ้าสิทธิบัตรออกภายหลังวันเริ่มต้นระยะเวลาของบทหาแห่งอายุของสิทธิบัตร การชำระค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับบทหาดังที่ออกสิทธิบัตร ให้ชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันออกสิทธิบัตร

มาตรา ๔๔ ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๔๓ ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปี

ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๔๓ ให้สิทธิบัตรสิ้นอายุ

ส่วนที่ ๕

การใช้สิทธิตามสิทธิบัตร

มาตรา ๔๕ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะขอให้บันทึกคำยินยอมให้บุคคลอื่นใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตนลงในทะเบียนสิทธิบัตรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

เมื่อได้บันทึกคำยินยอมลงในทะเบียนสิทธิบัตรแล้วและมีผู้มาขอใช้สิทธิบัตรนั้น ให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลซึ่งขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้นใช้สิทธิตามสิทธิบัตรได้ ตามเงื่อนไขข้อจำกัดสิทธิและค่าตอบแทนในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ที่ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตกลงกัน หากทั้งสอง ฝ่ายตกลงกันไม่ได้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิและค่าตอบแทนตามข้อบัญญัติพิจารณาเห็นสมควร

คำวินิจฉัยของอธิบดีตามวรรคสอง คู่กรณีอาจขอทบทวนต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การขอใช้สิทธิและการอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้มีการบันทึกคำยินยอมตามวรรคหนึ่ง ให้ตัดค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับสิทธิบัตรนั้นลงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมรายปี

มาตรา ๔๖ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันออกสิทธิบัตร บุคคลอื่นจะขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้นต่ออธิบดีก็ได้ถ้าปรากฏว่า ในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(๑) ไม่มีการผลิตผลิตภัณฑ์หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรภายในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือ

(๒) ไม่มีการขายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรหรือมีการขายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในราคาสูงเกินควรหรือไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลสมควร

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ ถ้าการใช้สิทธิตามข้อถือสิทธิในสิทธิบัตรใดอาจมีผลเป็นการละเมิดข้อถือสิทธิในสิทธิบัตรอื่น ผู้ทรงสิทธิบัตรที่ประสงค์จะใช้

สิทธิของตนดังกล่าวจะยื่นคำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอื่นต่ออธิบดีได้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) การให้อนุญาตตามที่ขอมานั้นไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อการใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรอื่นหรือของผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรอื่นตามมาตรา ๓๘ เกินสมควร

(๒) การประดิษฐ์ตามสิทธิบัตรของผู้ขอใช้สิทธินั้นมีความสำคัญอย่างมากในทางพาณิชย์กรรม หรือเป็นการสนองความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักรและ

(๓) ผู้ขอใช้สิทธิไม่สามารถใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตนตามสมควรแก่พาณิชย์กรรม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอื่นตามที่ขอมานั้น

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๘ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ต่อเมื่อตนมีสิทธิที่จะอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิตามสิทธิบัตรแต่ผู้เดียว และในกรณีผู้ทรงสิทธิบัตรไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน

มาตรา ๔๙ ในการยื่นคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ผู้ขอใช้สิทธิต้องเสนอค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิ

บัตร และขอจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง พร้อมกับคำขอใช้สิทธิ และสำหรับกรณีการขอ
ใช้สิทธิตามมาตรา ๔๗ ผู้ขอใช้สิทธิต้องยินยอมอนุญาตให้ผู้ทรงสิทธิบัตร
ของตนขอใช้สิทธิเป็นมุขสิทธิใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตนเป็นการตอบแทน
ด้วย

เมื่อได้รับคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แล้ว ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งกำหนดวันสอบสวนคำขอไปยังผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรง
สิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘
วรรคสอง ในการยื่นให้ส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ทรงสิทธิบัตร และผู้ได้รับ
อนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสองด้วย

ในการสอบสวนตามวรรคสอง พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอใช้
สิทธิ ผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร
ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง มาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือให้ส่งเอกสาร หรือ
สิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบสวนและ
อธิบดีได้วินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิบัตร
และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง

คำวินิจฉัยของอธิบดีตามวรรคสาม คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๐ เมื่ออธิบดีวินิจฉัยว่าผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ และ
มาตรา ๔๗ เป็นผู้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรได้ ให้อธิบดีกำหนดค่าตอบแทน

เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ตามที่ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตได้ตกลงกัน และในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีกำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตร และข้อจำกัดสิทธิดังกล่าวตามที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร

เมื่ออธิบดีได้กำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและข้อจำกัดสิทธิดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีสั่งให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้สิทธิ

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การออกใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือการพัฒนาการเกษตรหรือการอุตสาหกรรม หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น กระทรวง ทบวง กรม อาจใช้สิทธิตามสิทธิบัตรได้ โดยเสียค่าตอบแทนแก่ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ทั้งนี้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขในมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

ในการนี้ให้ยื่นคำขอเสนอค่าตอบแทนและเงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรต่อบริษัท การกำหนดค่าตอบแทนให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งประสงค์ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรกับผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร และให้นำมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ในภาวะสงครามหรือในภาวะฉุกเฉิน รัฐมีอำนาจใช้สิทธิตามสิทธิบัตรใด ๆ ได้เพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ การใช้อำนาจตามมาตรานี้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยให้ระบุชื่อผู้ทรงสิทธิบัตรและหมายเลขสิทธิบัตรไว้ด้วย เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะไม่ระบุก็ได้

ส่วนที่ ๖

การคืนสิทธิบัตร การเลิกขอลี้สิทธิ และการเพิกถอนสิทธิบัตร

มาตรา ๕๓ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะขอคืนสิทธิบัตรหรือเลิกขอลี้สิทธิบางข้อก็ได้ โดยทำตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การขอคืนสิทธิบัตรหรือเลิกขอลี้สิทธิบางข้อตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีผู้ทรงสิทธิบัตรร่วม ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมทุกคน หรือถ้ามีการอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้นด้วย

มาตรา ๕๔ สิทธิบัตรใดได้ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๕
มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ ให้ถือว่าสิทธิบัตร
นั้นไม่สมบูรณ์

ความไม่สมบูรณ์ตามวรรคหนึ่ง บุคคลใดจะกล่าวอ้างขึ้นก็ได้ หรือ
บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือพนักงานอัยการจะฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอน
สิทธิบัตรนั้นก็ได้

มาตรา ๕๕ เมื่อพ้นกำหนดหกปีนับแต่วันออกสิทธิบัตร อธิบดี
อาจขอให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิบัตรนั้นได้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ไม่มีการผลิตผลิตภัณฑ์หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร
ภายในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือ

(๒) ไม่มีการขายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์
ที่ใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรหรือมีการขายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในราคาสูง
เกินควรหรือไม่พอสสนองความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักร
โดยไม่มีเหตุผลสมควร

ก่อนการขอให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิบัตร ให้อธิบดี
คำสั่งให้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริง และแจ้งคำสั่งให้ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือ
ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรทราบ เพื่อยื่นคำแถลงแสดง
เหตุผลของตน การยื่นคำแถลงดังกล่าวต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง อธิบดีจะเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือ
ให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้

เมื่ออธิบดีได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าเหตุผลสมควร
ให้เพิกถอนสิทธิบัตร ให้อธิบดีทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อคณะ
กรรมการเพื่อส่งเพิกถอนสิทธิบัตร

หมวด ๓

สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

มาตรา ๕๖ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับสิทธิบัตรตาม
พระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่ออุตสาหกรรม
รวมทั้งตัดกรรม

มาตรา ๕๗ การออกแบบผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่

(๑) แบบผลิตภัณฑ์ที่มิหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักร
ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๒) แบบผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการเปิดเผยภาพ สำระสำคัญ หรือ
รายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่เปิดเผยแพร่อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอก
ราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๓) แบบผลิตภัณฑ์ที่เคยมีประกาศโฆษณาตามมาตรา ๖๕
ประกอบด้วยมาตรา ๒๘ มาแล้วก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๔) แบบผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกับแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวใน (๑) (๒)
หรือ (๓) จนเห็นได้ว่าเป็นการเลียนแบบ

มาตรา ๕๘ การออกแบบผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

(๑) แบบผลิตภัณฑ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี
ของประชาชน

(๒) แบบผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๙ การขอรับสิทธิบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

คำขอรับสิทธิบัตรให้มีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์

(๒) ข้อความระบุผลิตภัณฑ์ที่จะใช้กับแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับ
สิทธิบัตร

(๓) ข้อถ้อยสิทธิโดยชัดแจ้ง

(๔) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ คำขอรับสิทธิบัตรแต่ละฉบับ ให้ขอได้เฉพาะแบบ
ผลิตภัณฑ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อย่างเดียวกัน

การกำหนดผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๑ เมื่อได้ประกาศโฆษณาตามมาตรา ๖๕ ประกอบด้วย
มาตรา ๒๘ แล้ว แต่ก่อนที่อธิบดีสั่งให้รับจดทะเบียนการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์และออกสิทธิบัตร ถ้าปรากฏว่าคำขอรับสิทธิบัตรไม่ชอบด้วย
มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๑๐
มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ ให้อธิบดีสั่งยกคำขอรับสิทธิบัตร และให้

พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้คัดค้านตาม
มาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๓๑ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งไว้ ณ
สถานที่รับคำขอรับสิทธิบัตรด้วย

ในกรณีอธิบดีมีคำสั่งยกคำขอรับสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่งและมีผู้
คัดค้านตามมาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๓๑ ให้อธิบดีพิจารณา
คำคัดค้านของผู้คัดค้านต่อไป ตามมาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๓๒

มาตรา ๖๒ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่อายุเจ็ดสิบปีนับแต่
วันขอรับสิทธิบัตร แต่ทั้งนี้ให้ถือว่าการกระทำของบุคคลใดที่ขัดต่อ
มาตรา ๖๓ ก่อนวันออกสิทธิบัตรเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

อายุของสิทธิบัตรตามวรรคหนึ่ง มีให้นับรวมระยะเวลาในระหว่าง
การดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ หรือ
มาตรา ๑๔

มาตรา ๖๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ ผู้ทรงสิทธิบัตรเท่านั้นมี
สิทธิใช้แบบผลิตภัณฑ์กับผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรหรือขายหรือมีไว้เพื่อ
ขายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้แบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) การใช้แบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ในการศึกษา หรือวิจัย
- (๒) การขายหรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้มาโดยสุจริต

มาตรา ๖๔ สิทธิบัตรใดได้ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๕๖
มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และ
มาตรา ๑๔ ให้ถือว่าสิทธิบัตรนั้นไม่สมบูรณ์

ความไม่สมบูรณ์ตามวรรคหนึ่ง บุคคลใดจะกล่าวอ้างชนกได้ หรือ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการจะฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอน สิทธิบัตรนั้นก็ได้

มาตรา ๖๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๓ ในหมวด ๒ ว่าด้วยสิทธิบัตรการประดิษฐ์มาใช้บังคับในหมวด ๓ ว่าด้วย สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยอนุโลม

หมวด ๔

คณะกรรมการสิทธิบัตร

มาตรา ๖๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ สิทธิบัตร” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

มาตรา ๖๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ใน ตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ

อยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการ
เพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่ เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้ง
ไว้แล้ว

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๖๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่
เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๖๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมา
ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม
ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง
เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ขาด